DE AMBTENAAR

A.N.A.A.B. ARUBA

Maandblad van de Algemeen Nederlands Antilliaanse Ambtenarenbond Aruba

4DE JAARGANG No. 12 — AUGUSTUS 1968

Wij vragen ons af hoe lang het B.C. van het Eilandgebied Aruba denkt dat zij een redelijk verzoek om een onderhoud van uw bond kan blijven negeren.

WERF NU DAT LID

In verband met onze ledenwerfactie verzoeken wij onze leden deze bladzijde aan een collega, die nog geen lid van de bond is, te willen geven.
Op verzoek zijn losse bladzijde bij de secretaris verkrijgbaar.

Algemene Nederlandse-Antilliaanse
Ambtenarenbond **Aruba.**
A.N.A.A.B.-Aruba.

Secretariaat :
J. LAMENS
Balashi 81.

L. S.

Hoewel U werkzaam bent als ambtenaar, bent U tot op heden nog geen lid van onze Bond. Dat organisatie in deze tijd hard nodig is om de belangen der werknemers te behartigen blijkt wel uit de oprichting van allerlei werknemersbonden.

De Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenaren Bond Aruba behartigt reeds meer dan 25 jaar de belangen van de ambtenaren op Aruba en telt ruim 700 leden. Dat kunnen er echter nog veel meer worden als alle ambtenaren zich aansluiten.

Teneinde zo sterk mogelijk te staan is het dringend noodzakelijk, dat alle ambtenaren, dus OOK U, die nog geen lid zijn van de Band, zich als zodanig opgeven door middel van onderstaande formulier.

Wij maken het U reuze gemakkelijk. U wordt niet geplaagd door een kwitantieloper, want de contributie wordt meestal in de eerste drie maanden van het jaar, dus in de belastingvrije maanden, op Uw salaris ingehouden.

De contributie van onze Bond bedraagt :
Bij een basisbezoldiging van :

Tot f. 2000,00	f. 6,00 per jaar.
van f. 2000,00 tot f. 3000.00	f. 9,00 per jaar.
van f. 3000,00 tot f. 4000,00	f. 12,00 per jaar.
van f. 4000,00 tot f. 6000,00	f. 15,00 per jaar.
f. 6000, of meer	f. 18,00 per jaar.

De contributie is wel altijd voor een heel jaar verschuldigd.

Daarvoor in de plaats krijgt U :

1. Een steeds betere belangenbehartiging doordat de bond groter wordt.
2. Elke maand ons maandblad "De Ambtenaar".
3. Bijstand, in bepaalde gevallen zelfs juridische bijstand, in de ogenblikken, dat U dat hard nodig kunt hebben.
4. Als U onmiddelijk de beide onderstaande strookjes invult en aan het secretariaat stuurt bent U gedurende 1968 gratis lid.

Gebruik deze gelegenheid en meldt U onmiddellijk als lid.

Het bestuur van A.N.A.A.B.-Aruba

Gelieve onderstaande formulieren beide in te vullen en te ontekenen, een is voor het Gouvernement en de andere voor onze administratie.

Ondergetekende : .... (naam)

Werkzaam bij : .... (dienst)

meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19........

.... (handtekening)

Ondergetekende : .... (naam)

Werkzaam bij : .... (dienst)

meldt zich als lid van de A.N.A.A.B. Aruba en verzoekt de contributie op zijn salaris te doen inhouden.

Basisbezoldiging : F. .... Aruba, ... 19........

.... (handtekening)

Aan het secretariaat

J. Lamens Balashi 81

Op de allereerste plaats wil het bestuur nogmaals dankzeggen aan alle leden voor hun spontane opkomst op ondag 28 juli j.l.

Hier is duidelijk gedemonstreerd, dat de leden, indien het nodig is voor hun rechten weten op te komen.

Was het in het verleden zo dat het bestuurscollege en regering zeiden van, nou ja, jullie hebben wel 800 leden, maar op de vergadering komen er maar 70 tot 100, zodat de bond eigenlijk maar spreekt voor een groepje, wij hebben nu gezien, dat wanneer het nodig is, de leden wel degelijk hun plicht begrijpen.

Gaarne willen we als bestuur alles wat er voor de en direct na de vergadering is gebeurd nog eens de revue laten paseren.

Dinsdag 23 juli werd er in de Amigoe di Aruba een interview geplaatst van een gesprek tussen de verslaggever van dit blad en onze voorzitter, die namens het bestuur sprak.

De regering was waarschijnlijk zodanig geschrokken, dat vanwege de grote koppen van de Amigoe dat zij het nodig vond, terwijl de regering nooit reageert op krantenberichten, volgens een van de leden van de regeringsraad, om binnen de 24 uur te reageren **via de krant,** hoe onze leden in het Georganiseerd Overleg moeten **handelen.**

Hier is ddidelijk gebleken hoe de regering over dit instituut denkt Al jaren wordt dit G.O., Gehoord Overleg, genoemd en nu vertelt de regering openlijk via de krant, dat wij gelijk hebben gehad.

Door onze bloedeigen regering werd het volk ingelicht, hoe stom onze leden van het G.O. zijn. Zij, de G.O. leden, hadden toch moeten weten, dat ze geen onderhoud met de Regering moeten vragen, maar dat alles afgehandeld behoord te worden via de Minister-President.

Het antwoord op deze uitlating in het persbericht van Uw BOND op vrijdag 26 juli was dan ook niet mis. Het moet de regering toch ook bekend zijn, dat een ieder persoonlijk of als commissie, vereniging of wat dan ook het recht heeft de regering te mogen spreken. Jammer dat het hoofd van de regeringsvoorlichtingsdienst hier niet op gekomen is, want dat had ons alle moeite gespaard om een perscommuniqué samen te stellen.

Nadat deze persoon, het hoofd van de regeringsvoorlichtingsdienst, dit antwoord gelezen had, zal hij zeker gedacht hebben, caramba, die knapen hebben nog gelijk ook, hier zie je maar dat men nooit te oud is om iets te leren.

Na de grootse vergadering mocht het bestuur vele gelukwensen in ontvangst nemen. Er waren echter ook fanatieke politiekelingen, die kritiek hadden. Hierbij deed zich het gelukkige feit voor dat zowel volgelingen van de regering als oppositieleden de klacht hadden, dat er door het bestuur aan politiek wordt gedaan. Hiermede wordt duidelijk bewezen, dat de bond inderdaad **NEUTRAAL** is. Men mag niet vergeten, dat de Bond bestaat uit leden, die allen individueel hun eigen politieke mening hebben. Als men dan in ogenschouw neemt, de spontane reactie tijdens de vergadering, waarbij zeer veel leden aanwezig waren, dan moet het een ieder duidelijk zijn, dat het bestuur niet aan politiek doet, maar inderdaad strijdt voor de rechten van de leden wie er ook de scepter zwaait in de regering of bestuurscollege.

Maandag 29 juli moest La Prensa het volk van de Antillen even inlichten, dat 70% van de begroting aan de ambtenaren wordt uitbetaald. Dit kan juist zijn, want La Prensa beschikt wel meermalen over inside information ; jammer dat het niet vertelde, dat waarschijnlijk 60% van dit bedrag besteed wordt aan onderwijs en ook niet hoeveel er besteed wordt vanwege de politieke benoemingen, wordt er niet bij verteld. Nu weet iedereen, dat politieke benoemingen niet bestaan in de Nederlandse Antillen., doch wij zouden de leden willen aanraden het verslag te lezen van een Statenvergadering van verleden jaar juni of juli, waarin een fractieleider over een onafhankelijk geworden Statenlid vertelde dat hij was overgelopen, omdat hij nooit op het werk verscheen en omdat de kleur op Aruba was gewijzigd. Jammer is het voor deze fractieleider dat het betrokken Statenlid door zijn collega's kort daarvoor was benoemd tot een hogere rang met een behoorlijke terugwerkende kracht aan deze benoeming. La Prensa gaat door met als de ambtenaren 10% willen hebben, dan zal de overheid zijn ambtenaren met 10% moeten verminderen. La Prensa, akkoord, maar vraag dan eerst het rapport van de deskundige, zodat U weet wie het zijn, die er uit zouden kunnen, want dat rapport noemt ze met namen, wie er te hoog is gewaardeerd en waar hij zit. Wij als bestuur zeggen, Ga Uw gang, Informeer en publiceer, want ook dit behoort het volk te weten, onze zegen heb je.

Tenslotte aan La Prensa, waarom publiceerde je niet ons perscommuniqué van 26 juli l.l. ? ? In

de Beurs van dinsdag 30 juli l.l. moest ook met spoed een verklaring van Z. E. de Min. van Financiën. Dat er haast was om deze verklaring te plaatsen, was te zien aan het onnoemelijk aantal zetfouten. Wij zijn een uur bezig geweest om het tot een juiste volgorde te brengen. De Minister zegt in deze verklaring niets wat nog niet bekend was, dus daarover zullen we maar niet verder uitwijden.

Op woensdag 1 of donderdag 2 augustus is er een uitzending geweest via Radio Caribe van hoe goed de nieuwe salarisregeling wel is.

Als bestuur willen we er dit tegenoverstellen. De regering heeft zelf gepubliceerd in hun perscommuniqué op woensdag 24 juli, dat wanneer de gevoelens van de G.O. Leden bekend waren, de voorzitter van het G.O. advies kan uitbrengen en dat de regering dan de zaak kan afhandelen.

Als nu inderdaad de nieuwe regeling zo goed is, waarom kondigt men dan niet af. Iedereen in de Antillen kent nu zo onderhand wel de gevoelens van de leden van het G.O., waarom dan nog langer gewacht ?. De Regering zegt in een antwoord op vragen van een Statenlid ; bij het in werking treden gaat niemand achteruit !. Dit is ook door ons steeds gesteld, maar daarna wat dan ?. De regering zegt niet dat het effect van de nieuwe regeling pas voelbaar wordt wanneer de ambtenaar een periodiek behoort te krijgen of een bevordering, waarbij wij zo sportief willen zijn om het vragende Statenlid te vertellen, dat hij dan precies in zijn verkiezingscampagne zit, wanneer het echt voelbaar wordt voor de ambtenaar.

Wat betreft de verlofregeling, zij zou half juli worden aangeboden aan de leden van het G.O. daar het in de bedoeling ligt van de regering om haar per 1 september te laten ingaan.

Heden 13 augustus is er nog niets aangeboden, doch de schuld willen wij hierbij niet zoeken bij de regering ; waarschijnlijk was de reactie op 28 juli van de velen aanwezigen in het "De Veer" theater hier debet aan.

Tot zover willen we deze nabeschouwing laten ; als bestuur van Uw bond zullen we U allen volledig op de hoogte houden.

Het Bestuur.

VAN DE REDACTIE

Dat het gist in de ambtenarenwereld is voldoende bekend. Hoe het mogelijk is, dat een regering in deze moderne en vooruitstrevende tijd, zonder vóór-overleg en zelfs zonder werkelijk overleg ná de indiening, ingrijpende salaris-herzieningen wenst in te voeren, die het levenspatroon van vele ambtenaren tot in de kern aantast, zal wel eeuwig een raadsel blijven. Een raadsel overigens, waarover velen zich hoofdschuddend verbazen. „Wie windt zaait, zal storm oogsten". Laat ons hopen, dat de orkaan alsnog langs ons heengaat ; er is in de wereld al onrust genoeg.

Een brief van de Algemene Nederlands-Antilliaanse Ambtenaren Federatie aan de Minister-President, een meningsuiting over een uitspraak van een vroegere Minister-president, een Curacaos sprookje uit een zuurzoete terugblik met een wrange bijsmaak en een niet bepaald opwekkende kijk uit dezelfde blik, doch nu met een bittere nasmaak, geven nog maar een flauw beeld van de opschudding, die eerdergenoemde salaris-herzieningen in de ambtelijke wereld hebben teweeggebracht. Dit haalt niet meer bij de, door sommigen, als grof beoordeelde schokeffecten der psychiaters ; dit is meer een tectonische aardbeving, die solide geachte gronden, waarop men kon bouwen, als kaartenhuizen doet ineenstorten.

Zoals reeds meermalen in ons blad werd betoogd, is het jaar 1968 „Het Jaar van de Rechten van de mens". In dit nummer plaatsen wij de toespraak, die onze rijksgenoot, Harm G. Buiter, secretaris-generaal van het I.V.V.V., in Genève op de laatstgehouden I.L.O.-conferentie hield. Het is in vele landen met de Rechten van de Mens nog maar droevig gesteld !

De gepensioneerden in Nederland voelen zich door hun regering, wat een tegemoetkoming in ziektekosten betreft, even hard in de steek gelaten, als dat met de gepensioneerden in de Nederlandse Antillen het geval is. Met de aanpassing der pensioenen aan de net als bij ons voortdurende stijgende kosten van levensonderhoud, zijn zij onze gepensioneerden echter vèr vooruit.

UIT DE PERS

NIET BEPAALD OPWEKKEND

Dat zijn de indrukken die de ambtenaren over het algemeen hebben in verband met de salarisherzieningen. Als een deskundige uit Nederland al verklaart, dat zij een verslechtering inhouden, terwijl de aantrekkingskracht van de Hollandse salarissen momenteel al velen (ook geboren Antillianen) naar

Nederland doet gaan, zal men zich toch nog wel eens een keer dienen te bedenken vóór men de ambtenaren confronteert met een regeling die in grote lijnen geen drastische verbetering inhoudt !

Niettemin geloven we, dat alle voorbarige gevolgtrekkingen alleen maar schadelijk zijn en dat afwachten (nog even) de boodschap is.

(Dagblad „De Beurs- en Nieuwsberichten" in „Tombola", zuurzoete terugblik op het wereldgebeuren).

Naschrift Redactie „Ambtenaar":

Door de eeuwen heen hebben geloof, hoop en liefde armen en rijken, gebrekkigen, invaliden en zieken, gekerkerden en geketenden, verdrukten en verstotenen, zij die hongerden, verdorstten en versmachtten, tot steun gediend om een lot, dat dikwijls ondraaglijk scheen, te doen dragen. Het geloof, de hoop en de liefde heeft velen in staat gesteld een lot te dragen, dat meermalen niet te dragen leek.

Nu er zich in de ganse wereld verschijnselen voordoen, die de meteoroloog zou kenschetsen als een oorkaan van ongekende omvang, snelheid en sterkte, nu er tekenen zijn die erop wijzen, dat de massa in meer dan één deel der wereld, niet langer van plan is -elaten het hem opgelegde lot te dragen, nu past overal de grootste voorzichtigheid om deze op handen zijnde orkaan zo goed mogelijk te weerstaan. Hiertoe behoort de bevolking van èlk land schouder aan schouder te staan. Hierbij is een betrouwbaar, eerlijk, toegewijd en ijverig ambtenarenkorps onmisbaar. Maatregelen, die moedeloosheid en verbittering veroorzaken moeten **tot èlke prijs** worden vermeden. **Tijdig** overleg met vakorganisaties over onaangename maatregelen, zoals stilstand van bevordering en degredatie, is noodzakelijk. Het aloude gezegde van „Eerst gedaan en dan gedacht, heeft menigeen veel leed gebracht" is helaas nog maar al te waar. Nu de regering heeft verzuimd tijdig vóóroverleg te plegen, dient zij de grootst mogelijke toegevendheid te betrachten bij een te-laat aangevangen náoverleg.

A.N. A. A.F.

Willemstad-Curacao, 4 Juli 1968

Aan Z. Exc. de Minister-President
van de Nederlandse Antillen,
Fort Amsterdam 17,
Willemstad-Curacao.

Excellentie,

Nadat reeds eerder gedane, talrijke verzoeken tot salarisverbetering voor de leden van onze Federatie, bij de regering nog steeds geen positief gehoor hebben kunnen vinden, meent de A.N.A.A.F. U nogmaals — en ditmaal met veel nadruk — te moeten benaderen met het verzoek uw bijzondere aandacht te willen schenken aan dezer zeer lang slepende en voor onze Federatie zo dringende zaak.

Het staat onomstotelijk vast, dat sinds 1958 de kosten van levensonderhoud aanzienlijk gestegen zijn. Daartegenover staat, dat sindsdien in het algemeen geen veranderingen zijn aangebracht in de salarissen van het overheidspersoneel en de daarmee gelijkgestelden.

Hiertoe werden veel, alleszins gerechtvaardigde verzoeken tot verbetering, bij de regering ingediend. Op deze verzoeken werd door de regering òf ontwijkend gereageerd òf zij werden zonder enige kennisgeving terzijde gelegd, hetgeen uiteraard bij het bestuur van de Federatie en bij de leden van de aangesloten organisatie terecht de nodige gevoelens van onbehagen opriep.

De recente en zeer negatieve persberichten ten aanzien van de nieuwe salarisvoorstellen van de regering hebben uiteraard nog grotere onrust en onbehagen teweeg gebracht bij de leden onzer Federatie.

Daarom meent het bestuur van de A.N.A.A.F. U nu de meeste nadruk te moeten verzoeken om aan deze onhoudbare toestand op zeer korte termijn een einde te maken. Het bestuur van de Federatie stelt U voor om zo spoedig mogelijk bij wijze van noodmaatregel, aan àlle ambtenaren en de daarmee gelijkgestelden de verhoging van het inkomen toe te kennen, die door de Centrale Commissie voor G.O. in ambtenarenzaken, aan de regering werd voorgesteld. De ambtenaren worden daardoor in de gelegenheid gesteld het hoofd te bieden aan de zwaar drukkende lasten van het hoge levensonderhoud.

Nadat deze verhoging tot stand is gekomen kan dan, in een waarschijnlijk gezond en ontspannen gespreksklimaat, de gewenste salarisherzieningen worden besproken, waarbij een sfeer van goed onderling begrip tot aanvaardbare resultaten kan leiden.

In het volste vertrouwen op een juist en wijs beleid uwerzijds, verblijven wij, met verschuldigde hoogachting,

(K. van den Bosch) (R. Casseres)
voorzitter. secretaris.

UIT DE PERS

„NET ALS BIJ ONS"

MOTIE

De algemene Militaire Pensioenbond op 6 juni 1968 te Utrecht in algemene vergadering bijeen ;

gehoord de beraadslagingen met betrekking tot de door de gepensioneerden op te brengen kosten bij ziekte ;

spreekt over het verwerpen van het wetsvoorstel ziektekostenvoorziening ambtenaren en gepensioneerden, gedrukt stuk no. 8336, zijn teleurstelling uit ;

is van oordeel, dat door het niet aannemen van dit wetsvoorstel, de gepensioneerden, ondanks de in 1964 met algemene stemmen aangenomen motie „Engelsman-Blom" en de herhaalde beloften van de zijde der Regering, in deze tijd waarin de premies voor ziektekostenverzekering zodanig gestegen zijn, dat zij thans net zo ver zijn als in 1950, toen met ter zijdestelling van de gepensioneerden, alleen aan de actief dienende ambtenaren bij wijze van interimregeling een tegemoetkoming in ziektekosten werd verleend ;

dringt er bij de Regering op aan, dat aan de toezegging van de Minister van Binnenlandse Zaken in de Tweede Kamer der Staten-Generaal bij de behandeling van de interpellatie Daams op 5 maart 1968, dat nagegaan zal worden wat ten aanzien van de gepensioneerden kan worden gedaan, gevolg zal worden gegeven en dat met SPOED evenals voor de actieve gepensioneerde ambtenaren een tedienende ambtenaren ook voor de gemoetkoming in ziektekosten wordt verleend.

Draagt het hoofdbestuur op deze motie ter kennis te brengen van de Ministerraad, de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal, de Centrale Commissie voor georganiseerd overleg in ambtenarenzaken en de Pers.

Noot redaktie algemeen marine weekblad :

De redaktie meent, speciaal met het oog op onze leden, die binnen al dan niet afzienbare tijd met pensioen dan wel uitkering, de actieve dienst zullen verlaten, deze motie ook onder de aandacht van onze lezers te moeten brengen. Uiteraard heeft deze materie, juist met het oog op de toekomst van onze leden de voordurende aandacht van het hoofdbestuur en wordt zij bij voortduring te bestemder plaatse naar voren gebracht.

(Algemeen marine weekblad — uitgave van de militaire belangenvereniging van beroepsschepelingen bij de zeemacht — V.B.Z.).

WAT ANDEREN ERVAN DENKEN !

EEN MAN EEN MAN, EEN WOORD, EEN WOORD

De waarde van het woord wordt veelal in belangrijke mate bepaald door de waardigheid en betrouwbaarheid van de persoon die het uitspreekt. Wanneer die persoon de minister-president is, iemand met de hoogste waardigheid in een functie die de hoogste betrouwbaarheid moet impliceren, kan en moet men aan zijn woord grote waarden hechten.

Nu heeft de minister-president van de Nederlandse Antillen onlangs een tweetal uitspraken gedaan, die opmerkelijk zijn :

a. Aan verkregen rechten zal dat de salarissen van de ambtenaren sinds 1958 verslechterd zijn, want de ambtenaar heeft zijn periodieke verhogingen gehad.

b. Aan verkregen rechten zal niet getornd worden.

ad a. Het is evident dat de minister-president bedoelt, dat mijnheer Pieterz, die in 1958 adjunct-commies was met 0 dienstjaren, nu adjunct-commies met 10 dienstjaren is en dus een aantal periodieken gehad heeft en daarom niet kan zeggen, dat zijn salaris sinds 1958 verslechterd is.

Deze uitspraak kan niet serieus bedoeld zijn, dit moet een olijk grapje van de minister-president zijn.

Immers, wij mogen niet veronderstellen, dat de hoogste chef van alle ambtenaren zo geringschattend denkt over het intelligentie-peil van zijn ambtenaren.

Het is immers zonneklaar, dat de bezoldigingsregeling voor de ambtenaar niet gecreëerd is voor mijnheer Pieterz of mijnheer Janssen, maar voor de ambtenaar, de ambtenaar in zijn verschillende rangen, elke met haar dienstjarenschaal. Nergens zullen we de naam Pieterz in de bezoldigingsregeling tegenkomen, immers het is de bedoeling van de wetgever geweest om de salarissen te bepalen voor de adjunct-commies met 0 dienstjaren, voor de commies met 8 dienstjaren enz.

Vergelijkt men de bezoldiging van de adjunct-commies met 0 dienstjaren in 1968, dan kan geen zinnig mens ontkennen, dat er een belangrijke verslechtering in het reële salaris is opgetreden tengevolge van het oplopen van het indexcijfer voor kosten van levensonderhoud sinds 1958.

M.a.w. de financiële positie van het gehele ambtenarenkorps is sinds 1958 belangrijk verslechterd.

ad b. Er zijn ambtenaren. die zich ongerust maken over de nieuwe verlofrhegeling. Zij vrezen, dat er aan hun verlofrechten getornd zal worden. Deze vrees is geheel ongegrond, immers het woord van de minister-president van de Nederlandse Antillen, zijn belofte, dat aan verkregen rechten niet getornd zal worden, is volmaakt betrouwbaar.

U zult opmerken, dat het toch dringend nodig is, dat er een nieuwe verlofregeling komt. Hoe moet dat dan ?

Een briefschrijver van Aruba komt de eer toe hiervoor een elegante oplossing gevonden te hebben, een oplossing, die het „ei van Colombus" genoemd mag worden :

Creëer een nieuwe vakantieregeling en stel die facultatief voor de huidige ambtenaren. Alle partijen kunnen hier vrede mee hebben.

Het grootste gedeelte van de Antilliaanse ambtenaren zal, naar mijn gevoel, kiezen voor de nieuwe regeling, die elk jaar verlof met vakantiegeld biedt. (Of mijn opinie juist is, zou via een enquête kunnen worden onderzocht).

Van de Europese Nederlanders onder de ambtenaren zal het merendeel kiezen voor de oude regeling, want ze zijn dan in staat om de zes jaar hun geboorteland te bezoeken en bij definitief vertrek hebben ze, dit is misschien wel het belangrijkste, een paar maanden salaris in handen om zich opnieuw in te richten.

Voor de in de toekomst te be-

noemen ambtenaren kan de nieuwe regeling gelden, zidat de oude regeling toch een aflopende zaak word.

En last but not least, bij het facultatief stellen van de nieuwe regeling voor de huidige ambtenaren houdt de minister-president zich aan zijn woord. In een gezonde rechtstaat is dat zeer belangrijk.

UNIVERSELE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN DE MENS

GELIJKE BELONING

Het jaar 1968 is door de Verenigde Naties uitgeroepen als jaar van de rechten van de mens. Een van deze mensenrechten is de gelijke beloning.

HET INTERNATIONAAL VERBOND VAN VRIJE VAKVERENIGINGEN (HET I.V.V.V.) DRINGT AAN OP ACTIE VOOR DE RECHTEN VAN DE MENS

Toespraak van Harm G. Buiter, secretaris-generaal van de I.C.F.T.U. (International Confederation of Free Trade Unions), tot de 52ste Internationale Werknemers Conferentie (Genève, 5-27 Juni 1968).

Ik voeg graag mijn stem toe aan die welke reeds gehoord zijn in erkentelijkheid voor het verslag van de directeur-generaal over „De I. L.O. en de Rechten van de Mens". Wij, van de internationale vrije vakbeweging, zijn in het bijzonder dankbaar voor het warme inzicht, dat verder gaat dan de wettelijke en technische franjes van de taak in kwestie, naar de menselijke waarden erachter.

Ook de I.C.F.T.U. heeft de Verenigde Naties haar volledige medewerking toegezegd voor het jaar van de Rechten van de Mens en zij heeft een oproep gericht aan de gehele vrije vakbeweging om overeenkomstig te handelen. Wij hebben niet geaarzeld zulks te vrije vakbondbeweging geboren doen om de simpele reden, dat de werd uit de soms bittere en bloedige strijd voor zijn leden om erkenning van de elementaire rechten van de mens. Vanaf deze eerste tijden hebben de vakbonden zich hoe langer hoe meer, niet alleen met de economische rechten, maar ook met de sociale en politiekeke rechten van de arbeiders bemoeid.

Zoals de omvang van hun belangstelling voor de rechten van de mens zich verbreed heeft, is dit eveneens het geval met het vermogen van de vakbonden om deze rechten op plaatselijk, op nationaal en op internationaal niveau te verdedigen. Maar zo de vakbondsleiders al overtuigd zijn dat hun eigen beweging het sterkste bolwerk van de vrijheid is, betekent dit nog niet dat zij ook maar in enig opzicht zelfvoldaan zijn over de huidige positie van de mens in de wereld. Integendeel, wij zijn ons er terdege van bewust, dat miljoenen mensen over de gehele wereld, levende onder de meest verscheidene vormen van regeringen, nog steeds op de een of andere wijze de grondrechten worden onthouden, waarop 49 jaar geleden de I.L.O. en 20 jaar geleden de V.N. plechtig hebben verklaard dat zij recht hebben.

Wij zijn bijzonder ongerust over de langzame vorderingen bij het omzetten van vastgestelde idealen in dagelijks gebruik en zijn ons er scherp van bewust dat in zekere opzichten, de totale omvang van de menselijke vrijheid, verre van zich uit te breiden, feitelijk aan het inkrimpen is.

Onder deze omstandigheden steunen wij van harte de door de directeur-generaal gedane suggestie, welke reeds in beginsel twee jaar geleden door deze vergadering was aangenomen, en nu weer te berde gebracht door een resolutie van de gedelegeerden van de arbeiders, namelijk, dat de activiteiten van de I.L.O. op dit gebied geconsolideerd worden in een betekenisvol gezamenlijk programma.

Ook zijn wij het met de directeur-generaal eens dat de tijd rijp is voor het vaststellen van verdere internationale normen met betrekking tot meer gedetailleerde aspecten van de vrijheid van vereniging.

Overigens zien wij graag verdere acties van de I.L.O. tegemoet voor de uitschakkeling van discriminatie en voor het veilig stellen van de gelijkheid van kansen, in het bijzonder voor de oudere arbeiders.

Economisch welzijn, sociale zekerheid, minimumlonen, bevredigende woongelegenheid en arbeidscondities — dit alles is altijd geweest en **moet** altijd de eerste doeleinden blijven zijn. die verwerkt moeten worden in elk betekenisvol algeheel programma voor de bevordering en verdediging van de Rechten van de Mens. In dit verband steunen wij krachtig de

voorstellen van de directeur-generaal voor nieuwe normen in de goed omschreven gebieden van inkomens, onderhoud en veiligheid.

Met de beste wil van de wereld, zullen deze pogingen echter niet niet het gewenste resultaat opleveren in sommige delen van de wereld, indien wij niet een overeenkomstige inspanning krijgen van de kant van zekere regeringen.

Het is genoegzaam bekend dat er vele landen zijn die de betrokken Conventies van de I.L.O. hebben ondertekend, doch waar georganiseerde arbeiders en hun leiders in de gevangenis worden geworpen, omdat zij handelen naar hetgeen volgens de I.L.O. of andere democratische normen, erkende vakbondsactiviteiten zijn.

Er zijn andere landen, waar de vrijheid een farse is. Daar heeft de arbeider geen andere keus dan zich aan te sluiten bij een door de staat gecontroleerde organisatie, waarvan de voornaamste taak met cynische openheid door een van de oprichters van het systeem werd beschreven als „een overdrachtsapparaat van de partij naar de massa".

Ik zou graag een beroep zien uitgaan van deze vergadering op al de betrokken regeringen, dat hen oproept om hun verplichtingen als leden van de I.L.O. na te komen en een practische bijdrage te leveren aan de viering van het Jaar van de Rechten van de Mens, door al de vakbondsmensen vrij te laten die zij gevangen houden, met of zonder rechtszitting, en door de arbeiders toe te staan om echte vakbondorganisaties op te richten, vrij van overheids- of politieke controle. Wij juichten ook het Vierde Rapport toe, dat betrekking heeft op het onmenselijke systeem van de apartheid in Zuid-Afrika. Het rapport onthult, dat de rechten van mensen en vakbonden ernstig en hardnekkig door de Zuidafrikaanse wetgeving worden overtreden.

Door het invoeren van steeds strengere wetten heeft dit systeem Zuid-Afrika veranderd in een politiestaat, waarin een groot deel van het volk de meest elementaire menselijke- en vakbondsrechten wordt onthouden. De I.C.F.T.U. heeft herhaaldelijk bij de V.N. aangedrongen op krachtige actie en wij eisen dat de I.L.O. deze zaak periodiek onder de aanaandacht zal brengen.

Bijzondere aandacht eist een ander rapport op, dat aan deze vergadering wordt voorgelegd. Het rapport over dwangarbeid, dat er „nog steeds een grote verscheidenheid in vormen van dwang- of verplichte arbeid bestaat, met productie of dienstbetoon als doel". Wij hebben met bijzonder teleurstelling uit dit rapport moeten opmoken, dat er in sommige landen nog wetten bestaan of onlangs in het leven zijn geroepen, die voorzien in uitgebreide mogelijkheden van dwingende voorschriften of beroepen tot arbeid en dat er in een aantal landen moeilijkheden bestaan over het handhaven van de arbeidsdiscipline bij de overheidsdiensten en onder de zeevarenden.

Verder heeft het rapport het bestaan van toestanden naar voren gebracht, die het deelnemen aan stakingen strafbaar stellen met dwang of verplichte arbeid.

Wij zijn de I.L.O. dankbaar, dat zij dit rapport heeft opgesteld en drukken de hoop uit, dat door de voortdurende aandrang van de I.L.O., de regeringen, die in gebreke zijn gebleven, doelbewuste pogingen zullen ondernemen om aan de bepalingen van de I.L.O. over de normen van gedwongen arbid te voldoen.

Twee van de technische punten op de agenda van de vergadering hebben te maken met zaken, die van doen hebben met het leven en werken van landarbeiders. In de ontwikkelingslanden vormen deze arbeiders de meest armoedige, vertrapte en numeriek grootste klasse van de gemeenschap. Elke maatregel, die hun miserabele levenslot kan verbeteren, zal de onvoorwaardelijke steun van de vrije vakbonden hebben. Laat ons echter

niet vergeten, dat het voornaamste obstakel, dat in deze landen aan verbetering op het platteland in de weg staat, een klasse grondbezitters is met diepgefortelde politieke voorrechten.

Beide punten kunnen een wezenlijke bijdrage vormen voor het scheppen van voorwaarden die kunnen leiden tot sociale vooruitgang op het platteland ; hierbij zal vanzelfsprekend het bestaan van sterke en onafhankelijke lichamen, zoals vrije vakbonden en coöperaties, die in staat zijn de belangen van de landarbeiders te verdedigen, op de voorgrond staan.

Voor wat het derde technische punt betreft is het I.V.V.V. overtuigd van de noodzaak om de vooroorlogse bepalingen van verzekeringen tegen ziekte te moderniseren, met het oog op de vooruitgang, die over het algemeen in deze sector van sociale zekerheid is geboekt.

Wat betreft het programma en de begroting voor 1969 zou ik gaarne een woordje wijden aan de **technische samenwerking.**

Het is voor mij een axioma, dat de activiteiten van de I.L.O. op dit gebied worden geacht bij te dragen aan de vooruitgang van de doelstellingen en idealen van de I.L.O. Zij moeten, in feite, helpen om voorwaarden te scheppen die gunstig zijn voor de economische en sociale vooruitgang en voor de bevordering en veiligstelling van de Rechten van de Mens in het algemeen en in het bijzonder voor de rechten van de werknemer. Het behoeft geen betoog, dat technische bijstand van de I.L.O. aan die regeringen moet worden onthouden, die geen moeite doen om deze doelstellingen en idealen in praktijk te brengen en die hardnekkig weigeren zich aan de internationale arbeidsnormen te houden. Met andere woorden gegeven aan de technische bijstand, wil deze enige werkelijke betekenis hebben voor deze organisatie.

En zoals op zovele gebieden van I.L.O.-activiteit, is de beste manier om deze sociale inhoud te verzekeren de strikte toepassing van het beginsel van samenwerking van werknemers- en werkgeversorganisaties bij de uitwerking en toepassing van programma's. Een resolutie over dit onderwerp is aan de vergadering voorgelegd door de werknemersdelegatie en wij vertrouwen erop dat de vergadering de hiervoor geeigende stappen zal ondernemen.

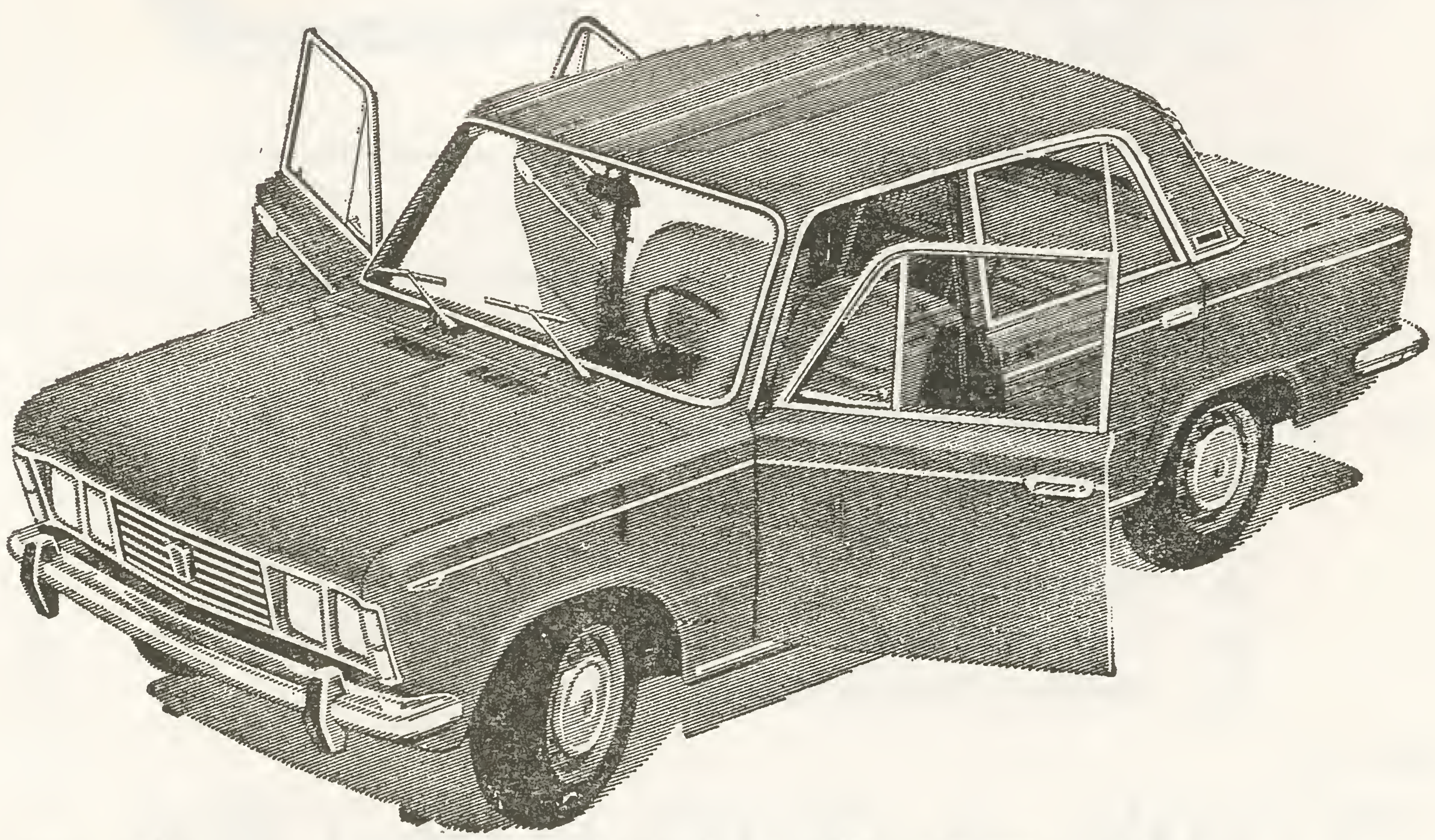
Een andere vermeldingswaardige activiteit wordt ontwikkeld door het Wereld Werkverschaffings-programma. Dit kan een hoogst noodzakelijke prikkel zijn voor ontwikkelingsinspanningen op internationaal peil, wanneer het ontwikkelingsprogramma van de V.N. in 1970 eindigt. Hoewel dit programma voornamelijk gericht zal zijn op deskundige bijstand bij de voorbereiding en uitvoering van plannen, verwachten wij, dat een poging gedaan zal worden tot het nauwer verenigen met andere terreinen, waarin de I.L.O. belangstelling heeft, zoals arbeids- en levensvoorwaarden, sociale instellingen en internationale arbeidsnormen.

Een andere zaak, die deze vergadering voorgelegd zal worden — in de vorm van een resolutie van verschillende werknemersdelegaties — is de noodzaak voor de I.L.O. om de sociale aspecten te bestuderen van de werkwijze van de multi-nationale maatschappen, die meer en meer een belangrijke rol spelen in de voornaamste industriële sectoren van vele landen. De vakbonden van de Europese Gemeenschappen hebben, op regionaal niveau, reeds de eerste stappen ondernomen die van doen hebben met internationale werkgevers. Op wereldniveau, binnen de automobielindustrieën, zijn de metaalarbeiders reeds op weg naar directe onderhandelingen met de multi-nationale maatschappijen. De I.L.O. en in het bijzonder haar commissies voor de industrieës, zullen zeker een belangrijke plaats gaan innemen op dit nieuwe gebied der internationale industriële betrekkingen. (Vervolg pag. 12)

Alle ambtenaren schouder aan schouder naast elkaar.

Helpt mede dit idiaal waar te maken.

WERF EEN LID.

Maandblad van de
Algemene Nederlands
Antilliaanse Ambtenarenbond
„Aruba"
Uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het bestuur.

Secretariaat: ANAAB-Aruba:
J. LAMENS
Balashi 81 — Tel. 1883

Publicidad „EXITO" Aruba,
N.A., Wilhelminastr., O'stad

Indien ik, voorzitter, tot slot terug mag keren tot het hoofdthema van dit jaar — de I.L.O. en de Rechten van de Mens — dan zou ik twee verdere stappen willen voorstellen, die deze vergadering zou kunnen nemen om ze te realiseren. Er zijn resoldties van de zijde van werknemersdelegaties, die herstel van de vrijheid van vereniging in twee specifieke landen eisen. Er zijn ook voorstellen van mijn organisaties om de geloofsbrieven van de werknemersdelegaties van deze twee en een derde land ongeldig te verklaren.

Wat een praktische bijdrage zou het zijn aan het Jaar van de Rechten van de Mens, voorzitter, indien de vergadering de discussies concreet tot de werkelijkheid zou brengen door de aandacht van de wereld te vestigen op de noodzaak om de Rechten van de Mens en van de Vakbeweging in een aantal leden-staten te herstellen, waar zij, helaas, voortdurend worden overtreden.

23 juni 1968.

Met de Bond kom je nog ergens
Zonder Bond blijf je nergens